

700-lecie Bulli o Przywileju Sobotnim

3 marca minęło 700 lat od publikacji Bulli Jana XXII o Przywileju Sobotnim. Poniżej publikujemy jej treść (za portalem Polonia Christi).

Jan, papież, sługa sług Bożych, wszystkim, a w szczególności każdemu wiernemu Chrystusowemu, zbawienie i apostolskie błogosławieństwo.

Na pokornej modlitwie objawiła mi się Najświętsza Maryja Panna z Góry Karmel i w te odezwała się słowa: „O Janie, o Janie, Namiestniku najmilszego mojego Syna, ja cię wybawię i oswobodzę od twych przeciwników i uczynię papieżem. Za moim pośrednictwem, z mojej łaski otrzymasz tę godność, bo ją wyprosiłam u Syna mojego dla ciebie. Oczekuję więc od ciebie przychylnego, ze szczodrobliwością połączonego potwierdzenia zakonu, przez Eliasza i Elizeusza na Górze Karmel założonego. Aby każdy po uczynionej professyi, gdy zachowa regułę od mego sługi, Alberta Patriarchy przepisaną, a przez sługę mego Innocentego potwierdzoną, który jako prawdziwy Syna mego Namiestnik na ziemi, powinien był przyjąć co w Niebie Syn mój postanowił i rozporządził; to jest to, że kto przetrwa w świętym posłuszeństwie, ubóstwie i czystości, albo kto wstąpi do świętego zakonu, ten będzie zbawionym. A inni, gdy z pobożnością przyjmą suknię świętego zakonu, gdy wzajemnie nazywać się będą braćmi i siostrami mego zakonu, darowaną mieć będą trzecią część kary za ich grzechy, licząc od dnia w którym przyjmą znaki świętego zakonu. Czystość właściwą tak w stanie panieńskim, wdowim lub też małżeńskim niezmiennie zachowywać powinni, jak to Matka, Kościół Święty, zaleca. Bracia i siostry przysięgli temu zakonowi, od kary i winy będą uwolnieni w dzień, w którym zejda z tego świata, i sprawiedliwości Boskiej w czyśćcu prędzej uczynią. Ja, Matka miłosierdzia, zstąpię w sobotę po ich śmierci, uwolnię tych

których znajdę w czyścicu i wprowadzę ich na Górę Świętą życia wiecznego. Bracia i siostry zobowiązani są odprawiać pacierze kanoniczne, wedle przepisu i ustawy danej przez Alberta; ci zaś, którzy nie mogą zastosować się do rzeczzonego przepisu, mają posty zachować w dni wymienione i przez Kościół Święty nakazane, wyjąwszy słuszną przeszkodę. W środy i soboty mają się wstrzymywać od mięsnych pokarmów, wyjąwszy dzień Narodzenia mojego Syna." Po czym owe widzenie zniknęło.

Ten więc święty odpust w całej swej mocy zatwierdzam na ziemi, jak go w Niebie łaskawie udzielił Jezus Chrystus, dla zasług swej Najświętszej Matki Dziewicy. Przekazujemy więc wszystkim, aby się nikt nie ważył niniejszego naszego odpustu i postanowienia świętokradzko znieważyć, albo uporczywie przeciwko niemu powstawać. A jeśliby kto pokusił się przeciwnie postąpić, niechaj wie, że ściągnie na siebie gniew Boga Wszechmogącego oraz Błogosławionych Apostołów Piotra i Pawła.

Dan w Awinionie, dnia 3 marca 1322, w 6. roku Naszego Pontyfikatu.

Bulla i przytoczony *Przywilej Sobotni* zostały potwierdzone przez papieża Pawła V w Roku Pańskim 1613.

Obowiązki dla otrzymania przywilejów i łask szkaplerza karmelitańskiego:

1. Przyjąć pobłogosławiony szkaplerz z rąk kapłana. Przyjęcie szkaplerza pierwszy raz musi dokonać się poprzez przyjęcie szkaplerza sukiennego. Kto jednak miałby poważne przeszkody dla noszenia takiego szkaplerza, ten może zastąpić go pobłogosławionym medalikiem szkaplerznym i tenże nosić godnie przy sobie, najlepiej zawieszony na szyi; zgodnie z przywilejem udzielonym przez św. Piusa X. Tylko pierwszy szkaplerz musi być nałożony przez kapłana, to znaczy, że jeśli tenże zniszczy się i nastanie konieczność zastąpienia go

nowym, wówczas wystarczy, aby nowy szkaplerz był pobłogosławiony przez kapłana, ale nie jest wymagany obrzęd ponownego nałożenia.

2. Wpisać się do księgi Bractwa Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. W pewnych i uzasadnionych okolicznościach nie jest to koniecznym warunkiem.

3. Nosić szkaplerz święty ustawicznie, to znaczy w dzień i w nocy. Ustawicznego noszenia nie przerywa krótki czas zdjęcia go do umycia się. Kto też nie nosił dłuższy czas szkaplerza, czy to z niedbalstwa, czy z zapomnienia, albo dlatego, iż stary uległ zniszczeniu lub też zgubieniu – aby na nowo uczestniczyć w łaskach i przywilejach Bractwa – nie musi znowu szkaplerza z rąk kapłana przyjmować, ale wystarczy, że sam go na siebie włoży. Kto jednak szkaplerz zrzuciłby z pogardy, ale nawróciwszy się chciałby na nowo go nosić, ten musi pobłogosławiony szkaplerz przyjąć na nowo z rąk kapłana.

Przywileje i łaski dla noszącego szkaplerz karmelitański:

1. Nie pójdzie na wieczne potępienie według słów samej Matki Najświętszej wyrzeczonych do św. Szymona: „Kto w nim umrze, nie dozna ognia piekielnego.”

2. Ma zapewnioną szczególną opiekę Matki Bożej w niebezpieczeństwach tego życia, albowiem sama to obiecała mówiąc: „Oto znak zbawienia, obrona w niebezpieczeństwach, rękojmia pokoju i wieczystego przymierza.”

3. Może otrzymać liczne odpusty zupełne i częściowe nadane przez Kościół.

4. Ma udział – tak za życia, jak i po śmierci – w dobrach duchownych, jak np. modlitwy, posty, pokuty, prace, Msze i Komunie święte oraz inne dobre uczynki potrójnego Zakonu Karmelitańskiego oraz Bractwa Szkaplerza świętego.

5. W sobotę, po swej śmierci, Matka Boża wyprowadzi go z czyśćca do Nieba. Dla dostąpienia tego Przywileju Sobotniego, oprócz trzech powyżej wymienionych obowiązków, należy zachować czystość według swego stanu oraz odmawiać Officium parvum Beatae Mariae Virginis (po łacinie lub po polsku), albo też – jeżeli nie umie się go odmawiać – zachowywać posty nakazane, a w środy i soboty powstrzymać się od spożywania mięsa, za wyjątkiem Bożego Narodzenia. Kto by jednak, czy Officium parvum, czy postów nie mógł dla słusznej przyczyny wypełnić, temu kapłan nakładający szkaplerz lub spowiednik może pozwolić w zamian odmawiać jakąś modlitwę, np. Godzinki, Anioł Pański, część Różańca świętego, litanię, Pod Twoją obronę... itp. Kapłani zaś, odmawiając Breviarz, czynią zadość temu warunkowi modlitwy.

Źródło: [Polonia Christi](#)